

भक्षयन्तश्च मांसानि पिवन्तश्चापि शोणितं । विलुप्यन्तश्च केशांश्च मज्जांश्च बद्ध्वा नृप ।
 आकर्षन्तः शरीराणि शरीरावयवांस्तथा । नराश्च गजसङ्घानां शिरांसि च ततस्ततः ।
 कृतास्ता रणदोक्षाभिर्दीक्षिता रणशालिनः । रणे जयं प्रार्थयन्तो मृगं युयुधिरे तदा ।
 असिमार्गान्बद्धविधान् विचेरुः सैनिका रणे । ऋष्टिभिः शक्तिभिः प्राप्तेः शूलतोमरपट्टिभिः ।
 गदाभिः परिघैश्चान्यैरायुधैश्च भुजैरपि । अन्योऽन्यं जघ्निरे क्रुद्धा युद्धरङ्गगतानराः ।
 रथिनो रथिभिः सार्द्धं अश्वारोहंश्च सादिभिः । मातङ्गा वरमातङ्गैः पदाताश्च पदातिभिः ।
 क्षीवा इवान्ये चान्मत्ता रङ्गेष्विव च वारणाः । उच्चक्रुशुरथान्योऽन्यं जघ्नुरन्योऽन्यमाहवे ।
 वर्तमाने तथा युद्धे निर्भय्यादे विश्राम्यते । धृष्टद्युम्नो हयानयैर्द्रोणस्य व्यत्यमिश्रयत् ।
 ते हयाः साध्वशोभन्त मिश्रिता वातरंहसः । पारावतसवर्णाश्च रक्तशोणाश्च संयुगे ।
 हयाः शुशुभिरे राजन् मेघा इव सविद्युतः । धृष्टद्युम्नस्तु सम्प्रेत्य द्रोणमभ्यासमागतं ।
 असिचर्मोददे वीरो धनुस्तृज्य भारत । चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म पार्श्वतः परवीरहा ।
 दूर्ध्वया समतिक्रम्य द्रोणस्य रथमाविशत् । अतिष्ठद्युगमध्ये स युगसन्नहनेषु च ।
 जघनार्द्धेषु चाश्वानां तस्मैन्यान्यभ्यपूजयन् । खड्गेन चरतस्तस्य शोणाश्वानधितिष्ठतः ।
 न ददर्शान्तरं द्रोणस्तदद्भुतमिवाभवत् । यथा श्येनस्य पतनं वनिष्वामिषगृह्णिनः ।
 तथैवासीदभीसारस्तस्य द्रोणं जिघांसतः । ततः शरशतेनास्य शतचन्द्रं समाक्षिपत् ।
 द्रोणेन द्रुपदपुत्रस्य खड्गश्च दशभिः शरैः । हयैश्चैव चतुः षड्धा शराणां जघ्निवान् बली ।
 ध्वजं कचश्च भस्माभ्यां तथोभौ पार्श्वेभारिथौ । अथास्मै त्वरितो वाणमपरं जीवितान्तकं ।
 आर्कणपूर्णं चित्रेप वज्रं वज्रधरो यथा । तं चतुर्दशभिस्तोत्क्षेप्यैश्चिच्छेद सात्यकिः ।
 यस्तमाचार्यमुख्येन धृष्टद्युम्नममोचयत् । सिंहेनेव मृगं यस्तं नरसिंहेन मारिष ।
 द्रोणेन मोचयामास पाञ्चाल्यं शिनिपुङ्गवः । सात्यकिं प्रेत्य गोप्तारं पाञ्चाल्यञ्च महाहवे ।
 शराणां त्वरितो द्रोणः षड्विंशत्या समार्पयत् । ततो द्रोणं शिनेः पौत्रो यमन्तमिव सञ्जयान् ।
 प्रत्यविध्यच्छितैर्व्याणैः षड्विंशत्या स्नानान्तरं । ततः सर्वं रथास्तूर्णं पाञ्चाल्या जयगृह्णिनः ।
 सात्वताभिस्तु द्रोणे धृष्टद्युम्नमवाक्षिपन् ।
 इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथबधपर्वणि सङ्कुलयुद्धे सप्तनवतोऽध्यायः ॥ ६७ ॥
 ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ वाणे तस्मिन्निष्ठते तु धृष्टद्युम्ने च मोक्षिते । तेन दृष्टिप्रवीरेण युयुधानेन सञ्जय ।
 अमर्षितो महेष्वासः सर्वशस्त्रमृतावरः । नरव्याघ्रे शिनेः पौत्रे द्रोणः किमकरोद्युधि ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ स प्रद्रुतः क्रोधविषो व्यादितास्यशरासनः । तीक्ष्णधारेषुदशनः शितनाराचदंष्ट्रवान् ।
 संरम्भामर्षताम्राक्षो महोरग इव श्वसन् । नरवीरः प्रमुदितः शोणैरश्वैर्महाजवैः ।
 उत्पतद्भिरिवाकाशं क्रामद्भिरिव पर्वतं । रुक्मपुङ्गवान्शरानस्यन् युयुधानमुपाद्रवत् ।
 शरपातमहावर्षं रथघोषबलाहकं । कार्मुकाकर्षविच्छेपं नाराचबद्धविद्युतं ।

२५६०

२५६१

२५६२

२५६३

२५६४